

PRESSMEDDELANDE nr 75/24

Luxemburg den 30 april 2024

Domstolens dom i mål C-470/21 | La Quadrature du Net m.fl. (Personuppgifter och bekämpning av upphovsrättsintrång)

Brottsbekämpning och ingrepp i de grundläggande rättigheterna: en nationell myndighet med ansvar att bekämpa upphovsrättsintrång på internet får ges åtkomst till de identitetsuppgifter som är kopplade till en ip-adress

EU-domstolen preciserar vilka krav som gäller för formerna för hur dessa uppgifter ska lagras och vilka krav som gäller för att lämna åtkomst till dem

Medlemsstaterna får ålägga internetleverantörer en generell och odifferentierad skyldighet att lagra ip-adresser för att bekämpa brott i allmänhet, förutsatt att en sådan lagring inte gör det möjligt att dra några precisa slutsatser om den registrerades privatliv. Detta kan uppnås genom lagringsformer som säkerställer att det råder vattentäta skott mellan ip-adresserna och övriga kategorier av personuppgifter, i synnerhet uppgifterna om fysisk identitet.

Medlemsstaterna får även, på vissa villkor, tillåta att den behöriga nationella myndigheten ges åtkomst till uppgifter om fysisk identitet som är knutna till ip-adresser, under förutsättning att kravet att lagring sker på ett sätt som garanterar att det råder vattentäta skott mellan de olika kategorierna av personuppgifter har tillgodosetts.

Åtkomsten till sådana uppgifter måste vara föremål för förhandskontroll av en domstol eller en oberoende myndighet, när det, i atypiska fall, till följd av de särdrag som kännetecknar ett nationellt förfarande som reglerar åtkomsten till uppgifter är möjligt att – genom att knyta ihop uppgifterna med den insamlade informationen – dra precisa slutsatser om den registrerades privatliv.

I syfte att skydda verk som omfattas av upphovsrätt eller en närstående rättighet mot intrång som begås på internet har det i Frankrike genom dekret inrättats ett system som medför två olika slags behandlingar av personuppgifter. Den första behandlingen utgörs av insamling av ip-adresser som förefaller ha använts för att begå sådana överträdelser på så kallade peer-to-peerwebbplatser, vilka därefter görs tillgängliga för Haute autorité pour la diffusion des œuvres et la protection des droits sur internet¹ (Myndigheten för spridning av verk och rättighetsskydd på internet, nedan kallad Hadopi). Insamlingen och tillgängliggörandet av ip-adresserna utförs av organisationer som företräder upphovsmännens intressen. Den andra behandlingen av personuppgifter innebär att internetleverantörerna, på Hadopis begäran, knyter ip-adressen till uppgifterna om innehavarens fysiska identitet. Dessa båda behandlingar av personuppgifter möjliggör för Hadopi att inleda ett förfarande mot de sålunda identifierade personerna, vilket kombinerar pedagogiska och repressiva åtgärder. I de grävsta fallen kan förfarandet utmynna i att ärendet överlämnas till åklagare.

Fyra föreningar för skydd av fri- och rättigheter på internet väckte talan vid Conseil d'État (Högsta förvaltningsdomstolen, Frankrike) och yrkade att det aktuella dekretet skulle ogiltigförklaras. Den domstolen har frågat EU-domstolen huruvida de ovannämnda behandlingarna av personuppgifter är förenliga med unionsrätten.

EU-domstolen (plenum) slår fast att generell och odifferentierad lagring av ip-adresser **inte med nödvändighet utgör ett allvarligt ingrepp** i de grundläggande rättigheterna. Sådan lagring är tillåten när det i den nationella lagstiftningen föreskrivs en **skyldighet att använda sig av lagringsformer som garanterar att det råder vattentäta skott** mellan de olika kategorierna av personuppgifter och att det sålunda inte är möjligt att dra några precisa slutsatser om den registrerades privatliv.

EU-domstolen preciserar även att unionsrätten **inte utgör hinder** för en nationell lagstiftning i kraft av vilken den behöriga myndigheten **ges tillstånd** – för det enda ändamålet att identifiera en person som misstänks ha begått ett brott – **att få åtkomst till de uppgifter om fysisk identitet som är knutna till en ip-adress**, vilka lagras separat och med vattentäta skott av internetleverantörerna. Medlemsstaterna är emellertid skyldiga att **säkerställa** att åtkomsten till dessa uppgifter **inte gör det möjligt att dra några precisa slutsatser om de berörda ip-adressinnehavarnas privatliv**. Detta innebär att det måste vara förbjudet för de tjänstemän som har sådan åtkomst att lämna ut information om innehållet i de filer som öppnats, att utifrån ip-adresserna kartlägga klickströmmar och att använda ip-adresserna för andra ändamål än att identifiera innehavarna i syfte att vidta eventuella åtgärder.

När det enda ändamålet med åtkomsten till uppgifter om den fysiska identiteten på användare av elektroniska kommunikationsmedel är att identifiera den berörda användaren, **krävs det inte någon förhandskontroll** av en domstol eller en oberoende myndighet, eftersom en sådan åtkomst medför ett ingrepp i de grundläggande rättigheterna som inte kan kvalificeras som allvarligt. **En sådan kontroll måste emellertid göras i de fall där det, till följd av de särdrag som kännetecknar ett nationellt förfarande som reglerar sådan åtkomst, kan vara möjligt att – genom att knyta ihop de uppgifter och den information som samlats in under förfarandets olika steg – dra precisa slutsatser om den registrerades privatliv**, något som kan medföra ett allvarligt ingrepp i de grundläggande rättigheterna. I ett sådant fall måste domstolens eller den oberoende myndighetens kontroll äga rum innan uppgifterna och informationen knyts samman, samtidigt som förfarandets effektivitet upprätthålls – i synnerhet möjligheten att upptäcka möjliga fall av upprepat otillåtet handlande.

PÅPEKAND: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolarna i medlemsstaterna att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av unionsrätten eller om giltigheten av en unionsrättsakt. EU-domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

[Domen i fulltext och eventuellt en resumé](#) av domen publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎(+352) 4303 3127

Bilder från uppläsningen av domen finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)" ☎(+32) 2 2964106

Håll dig uppdaterad!

¹ Den 1 januari 2022 slogs Hadopi och Conseil supérieur de l'audiovisuel (Tillsynsrådet för radio- och tv, CSA) samman för att bilda Autorité de régulation de la communication audiovisuelle et numérique (Tillsynsmyndigheten för audiovisuell och digital kommunikation, Arcom). Sedan dess genomförs *graduated response*-förfarandet, vilket i princip är oförändrat, av två ledamöter i Arcoms styrelse, vilka utsetts av Conseil d'État (Högsta förvaltningsdomstolen, Frankrike) respektive Cour de cassation (Högsta domstolen, Frankrike).